

Når jeg siger, at renterne fra 1998 løber op i disse måske 35-40 pct., er det jo tilsvarende beløb i årene fremover. Vi har ikke beregnet det, men det skulle ikke undre mig, at det for den enkelte borger måske løber op i flere hundredtusinde kroner i renter.

Hvad hjælper det at få afkald på sådan et rentebeløb, hvis taxameteret tikker, og den dag, sagen er afsluttet, er der kun at betale ved kasse et? Det vil sætte familier fra hus og hjem. Det er det, som folk, der har disse sager, er bekymret over. Derfor burde skatteministeren altså tage fat helt anderledes håndfast.

Det har jo ikke været muligt at få et bindende svar. Som jeg har nævnt tidligere, har skatteministeren afvist det med, at den mulighed er der ikke lovhjemmel til at give. Det er jo problemet, og derfor vil vi hjælpe skatteministeren med at få den nødvendige lovhjemmel. Jeg synes, det er trist, at skatteministeren har afvist det.

Det, som også er – synes jeg – virkelig dokumentation for, hvor alvorligt det står til, er skatteministerens svar, hvor skatteministeren siger: Jamen borgere deroppe, I kan løse problemet. I kan løse problemet ved at indbetale skatten til Danmark.

Det vil sige, at først har de betalt 50 pct. til Tyskland – det har man gjort tilbage i 1998, 1999, 2000 og 2001 – og så siger skatteministeren, at så kan I i øvrigt indbetale 50 pct. til Danmark også. Men det løser ikke engang rentekravet, for renterne er løbet på. Som sagt bliver der givet et bud om, at det kan man få henstand med. Men hvad er der ved sådan en henstand, når beløbet rent faktisk står der? Det synes jeg er en skammelig måde at svare på.

Kl. 16.10

Lad mig også henvise til et af de svar, der er givet, så man ligesom kan se, hvad det er for en tone, der er på. Skatteministeren siger i svaret på spørgsmål S 203, at Told- og Skattestyrelsen har bedt inddrivelsesmyndighederne om indtil videre at afstå fra at tvangsinddrive de skattebeløb, som er pålignet. Ja, det er den måde, man skriver det på: Skatteministeren har bedt inddrivelsesmyndighederne om at afstå fra at tvangsinddrive.

Jeg siger jer bare, at folk, der får sådan et svar, virkelig kan mærke fugten drive ned ad væggen. Det er meget, meget ubehageligt for disse mennesker.

Jeg synes, det er et forfærdeligt pres at lægge på de borgere, og jeg synes, at skatteministeren skulle agere anderledes. Der er 5 uger, til Folke-

tinget stopper sine møder. Der er tid til at løse det her problem. Alt andet ville være urimeligt, vil jeg sige til skatteministeren.

Så siger skatteministeren, at de måske får renter fra det andet land, i det her tilfælde Tyskland. Jamen det har der også været spurgt om, og det har skatteministeren faktisk ikke kunnet svare på. Det er selvfølgelig klart, at man jo ikke skal have overskud, men at have rentekrav liggende i den størrelsesorden, det forstår jeg ikke. Jeg må i hvert fald sige, at borgere før systemet har i hvert fald efter de taler, vi har hørt her fra skatteministeren, fra Venstres ordfører og også fra Dansk Folkeparti, fået en helt anden betydning.

Jeg må så sige, at jeg egentlig havde troet, at hr. Mikkel Dencker var indstillet på at bidrage med en løsning på det her. Jeg synes simpelt hen, at det eksempel, vi hørte her med hr. Mikkel Denckers ordførertale, var en sådan løben i halen på skatteministeren, at det virkede helt urimeligt. At henvise til, at skatteministeren har sagt, at man kan få henstand, er jo ikke det, det drejer sig om – måske er hr. Mikkel Dencker gået nu her. Det drejer sig om, at beløbet står der; og at det skal betales. O.k. det skal betales. Det er sådan set det, det drejer sig om. Det er altså en misforståelse at tro, at det kun drejer sig om henstand. Det vil hr. Mikkel Dencker kunne læse i Folketingets forhandlinger om 2 timer, når de ligger på intranettet. Så vil hr. Mikkel Dencker kunne læse, hvad det er, der er svaret på.

Jeg synes, at den hånd, som skatteministeren giver borgerne i den her sag, er en meget ubehagelig jernhånd. Man ser åbenbart meget anderledes på det, når det drejer sig om almindelige borgere, end når det drejer sig om de skattesager, vi har set, med milliardfradrag for TDC, Jyske Bank, skattehuller i Nordsøen i forhold til oliebeskatning, og hvad der ellers har været oppe; også hvad vi skal behandle i morgen, indbetaling af acontoskat, der måske har givet 200-300 mio. kr. ekstra i gevinst til virksomheder, der har indbetalt acontoskat. Der er der åbenbart ingen problemer. Men når det drejer sig om ganske almindelige borgere, som vi ser i det her tilfælde, udviser man en passivitet, der er ud over al måde.

Så er der bemærkningen om, at der kan være problemer med et beslutningsforslag; det er der flere, der har sagt. Det er mig fuldstændig uforståeligt, at nogle taler om, at et beslutningsforslag kan man stille de krav til, som man kan til en lovforslag. Det er jo netop derfor, vi fremsæt-